ചെങ്കോട്ടയിലെ ബഹറാം

അബ്ദുൽ ഖാദർ ഖാരി

എ. ബി. എസ്സ്. പ്രസിദ്ധീകരണം.

ചെങ്കോട്ടയിലെ

ബഹ്റാം.

(ഡിറ്റക്റ്റീവ് നോവൽ.)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

അബ്ദുൽഖാദർഖാരി.

★

[“പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഡെൽഹി ചെങ്കോട്ടയിലും പരിസരങ്ങളിലും ഭരണം നടത്തിയ തസ്കര പ്രവീണൻ എന്ന് പ്രശസ്തി നേടിയ ബഹ്റാം” വിപ്ലവകാരികളുടെ ജനയിതാവ്.]

★

വില: 6 ണ.

പ്രസാധകന്മാർ:—

ആമിനാ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ,

ഏനാമാക്കൽ S. M.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കോപ്പികൾ 1000.

1954 ജൂലായ്.

[പകർപ്പവകാശം പ്രസാധകന്മാർക്ക്.]

സരസ്വതി പ്രസ്സ്, മല്ലശ്ശേരി.

ചെങ്കോട്ടയിലെ

★ ബഹ്റാം. ★

അദ്ധ്യായം ഒന്ന്,

തസ്കരസമ്മേളനം.

ബഹ്റാം അനുചരന്മാരോടുകൂടി ഇരിക്കുകയാണ്. അവർക്ക് ചില താക്കീതുകൾ നൽകുവാൻവേണ്ടി. ചെങ്കോട്ട പിടിച്ചടക്കുവാൻപോകുന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരോട് എതിരായാലും അവരുടെ അനുചരനായി നിന്നാലും ബഹ്റാമിനെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ സമയം നോക്കിയിരിക്കയാണവർ. അയാൾ അവർക്കധീനനായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വിളംബരം ചെയ്തിട്ടും ബഹ്റാമിനെ ഉപദ്രവിക്കാമെന്നാണവരുടെ ഉദ്ദേശം. അതിനുള്ള തെളിവാണ് ചെങ്കോട്ടയുടെ കവാടത്തിൽ ഒട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന പരസ്യം.

പ്രസ്തുത സംഗതി വിശദമാക്കിയശേഷം ബഹ്റാം തന്റെ അനുചരന്മാരോട് പറഞ്ഞു: "പ്രസ്തുത സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് അവരവർക്ക് തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം വിശദമാക്കുവാനാണ് നിങ്ങളെയൊക്കെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്" എന്നങ്ങനെ ഒരു ഉപക്രമത്തോടുകൂടി ബഹ്റാം ആ നോട്ടീസ്സെടുത്ത് വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. സദസ്യരായ തസ്കരസംഘം അത് കേൾക്കുവാൻ ചെവികളെ വട്ടം പിടിച്ചിരിക്കയാണ്.

ഭയങ്കര കൊള്ളക്കാരനായ ബഹ്റാമിനെ പിടിച്ചുതരുന്നവർക്ക് "രണ്ടായിരം രൂപാ ഇനാം!"

സാമ്രാജ്യത്തിൽ അസമാധാനം ഉണ്ടാക്കുകയും പൊതുജനങ്ങളെ വിപ്ലവകാരികളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബഹ്റാം നല്ല നടത്തക്കാരനായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നോട്ടീസ്സ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് അധികൃതദൃഷ്ടിയിൽ പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അത് വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്ന് കരുതിക്കൂടാ. ജീവിതം കൊള്ളയിലും കവർച്ചയിലും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ബഹ്റാം നല്ല നടത്തക്കാരനായി ജീവിക്കുക എന്നത് അസാദ്ധ്യമാണ്. അതിനാൽ അവനെ ബന്ധനത്തിൽ വെക്കേണ്ടതാണെന്ന് ഭരണകൂടം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും, അവനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിത്തരുന്നവർക്ക് രണ്ടായിരം രൂപാ ഇനാം നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിവരം പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വൈസറായി (ഒപ്പ്)

ഇതായിരുന്നു പ്രസ്തുത പരസ്യം.

പ്രസ്തുത നോട്ടീസ് വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ബഹ്റാം തുടർന്നു: "നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഈ നോട്ടീസ് കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അവരിൽ ഓരോരുത്തരും എന്നെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുവാൻ തക്കം നോക്കിയിരിക്കയാണ്."

ഒന്നാംനമ്പർ കള്ളൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു— "വെള്ളക്കാരെക്കതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകതന്നെയാണ് ഉത്തമം."

രണ്ടാംനമ്പർ— "മഹാറാണിയും, അങ്ങയുടെ വിരോധിയായി തീർന്നിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ. വെള്ളക്കാരുടെ കൈകൊണ്ടു തന്നെ മഹാറാണി വധിക്കപ്പെടത്തക്ക ഉപായങ്ങളെടുക്കണം. അങ്ങനെ വഞ്ചനയുടെ കാലമല്ലിതെന്നു ലോകരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ കടമയാണ്."

മൂന്നാമൻ— "ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണാധികാരികളായ വെള്ളക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഭരണകൂടത്തിന്നു ശക്തികൂട്ടുമെന്നാണ് റാണി ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു്."

നാലാമൻ— "അങ്ങു പറയുന്നതു് എന്തുതന്നെയായാലും അതു പോലെ ചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്."

അഞ്ചാമൻ— "അങ്ങയുടെ കല്പനക്കുമുമ്പിൽ ജീവൻ കളയുവാൻ പോലും ഞങ്ങൾ ഒരുക്കമാണ്."

അങ്ങനെ ആ തസ്കരസംഘം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടേയും, റാണി ലീലാവതിയുടേയും ഭരണകൂടങ്ങൾക്കെതിരായി വിപ്ലവം തുടങ്ങുവാൻ സന്നദ്ധരായി.

ആവേശഭരിതരായി നില്ക്കുന്ന അനുചരന്മാരെ നോക്കി സംതൃപ്തനായിത്തീർന്ന ബഹ്റാം തുടർന്നു: "ധീരന്മാരെ! നിങ്ങൾ ധീരധീരം പോരാടുവാൻ തയ്യാറാവുകയാണെങ്കിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ഭരണകൂടം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വലിയ കാലതാമസമൊന്നും വേണ്ടിവരികയില്ല."

സദസ്യർ ഐകകണ്ഠ്യേന വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്!"

അങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു യുവാവ് അവിടെ കടന്നുവന്നു.

ആഗതൻ അറിയിച്ചു: "വന്ദ്യനേതാവേ!"

ബ്രഹ്റാം— "എന്താണ് വിശേഷം?"

ആഗതൻ— "ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ രഹസ്യപ്പോലിസ് ഇൻസ്പെക്ടർ എമർസൺ റാണി ലീലാവതിയെ കാണുകയും അ

ങ്ങളെ വധിക്കുന്ന കാര്യം റാണിയെ ഭാരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ വിവരമാണിത്.

റാണിയുടെ അധീനത്തിലുള്ള മാന്ത്രികശക്തിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണവിടത്തെ വധിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്."

"അങ്ങിനെ ഒരു ശക്തി അവളുടെ പക്കലുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം." ബഹറാം തുടർന്നു: "എന്നാലാ ശക്തികൊണ്ട് എന്നോടു പൊരുതി ജയിച്ചുകളയാമെന്നു കരുതുന്നത് അവളുടെ ലോഷത്വമാണ്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കലുങ്ങി ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് തന്റെ അനുയായികളോടായി പറഞ്ഞു: "എന്തു വിപത്തു വന്നാലും അതിനോട് പൊരുതിനില്ക്കുവാൻ സദാ തയ്യാറായിരിക്കയാണ് നിങ്ങളുടെ കടമ. നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം നടിക്കുകയാണെങ്കിൽ പരാജയം നിങ്ങളെ അടിപ്പെടുത്തുവാനേ തരമുള്ളൂ."

"അങ്ങയുടെ കല്പന എന്തുതന്നെയായാലും, അതു പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടി എത്രവലിയ ത്യാഗം വരിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ സന്നദ്ധരാണ്."

"ഇനി ഞാൻ ചെങ്കോട്ടയിലേക്കുപോയി താവളമുറപ്പിക്കുവാൻ നോക്കട്ടെ അതിനുശേഷംവേണം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടേയും റാണിയുടേയും ശക്തികളെ ചെറുക്കുവാൻ!" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബഹ്റാം പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിക്കയായിരുന്നു. ആ തസ്കരസംഘം ആർത്തുവിളിച്ചു: "ബ്രഹ്റാം സിന്ദാബാദ്—വൈരികൾ മുർദാബാദ്." അതിനുശേഷം ആ സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്.

എമർസണും റാണിയും.

"ഇനിയെപ്പോഴാണ് ആ കാര്യം തുടങ്ങുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്?"—എമർസൺ ചോദിച്ചു.

"ഇന്നുതന്നെ തുടങ്ങേണമെന്നായിരുന്നു എന്റെ ഉദ്ദേശം" റാണി ലീലാവതി തുടർന്നു: "ഇന്നുകാലത്ത് സഹോദരി മോഹിനി പറയുന്നതുകേട്ടു, ഇന്നലെമുതൽ സുശീലയെ കാണാനില്ലെന്നു" അതു കേട്ടപ്പോൾ തുടങ്ങി മനസ്സിനു തീരെ ഉന്മേഷമില്ലാതായി. ദയവുചെയ്തു് അല്പം ക്ഷമിക്കുക. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാലഞ്ചുദിവസത്തിനകം ബഹ്റാമിന്റെ പണികഴിയ്ക്കാം."

"ഉടനെ സുശീലയെ അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നു് ആളുകളെ അയയ്ക്കുകയാണ് അത്യാവശ്യം. ഒട്ടും താമസിച്ചുകൂടാ" എമർസൺ ഉപദേശിച്ചു. അവരുടെ സംസാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു, വെടി പൊട്ടുന്നതുപോലെ.

അതെന്താണെന്നറിയുവാൻവേണ്ടി അവർ പുറത്തേക്ക് നോക്കുവാനായി ജനലിനെ സമീപിച്ചു. ലീലാവതി തുടർന്നു: "ജനലിന്റെ കണ്ണാടിച്ചില്ല് തകർത്തുകൊണ്ട് ഒരു ശരം അകത്തേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു." അവൾ അത്ഭുതപരതന്ത്രയായി ആ അസ്ത്രം എടുത്തുനോക്കി. അതിന്റെ നടുവിൽ ഒരു കടലാസ്സ് ചുററിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ കടലാസ്സിൽ എഴുതിയിരിക്കയാണ്:—

"ലീലാവതി!

എന്റെ രഹസ്യാന്വേഷകന്മാരിൽനിന്നു് മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു, നീ എന്റെ വൈരിയായിത്തീർന്നു എന്നും, എന്നെ വധിക്കുവാൻവേണ്ടി ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും. പ്രസ്തുത വിവരം കിട്ടിയ ഉടനെ നിന്റെ സഹോദരി സുശീലയെ ബന്ധനസ്ഥയാക്കി കൊണ്ടുവരികയും വളരെ ഗോപ്യമായ ഒരിടത്തു് താമസിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നെ ചതിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് നീയുറച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ പിന്നെ

നിന്റെ സഹോദരിയെ മടക്കിക്കിട്ടുക എന്നതസാദ്ധ്യം. അതു കൊണ്ട് ആദ്യംതന്നെ നിന്റെ സഹോദരിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തു വാൻ ശ്രമിക്കുക. എന്നിട്ടാവാം എന്നെ വധിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം.

നീ ഇപ്പോഴം എമർസൺ സി. ഐഡി. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടരെ ആരാധിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിവരവും എനിക്കറിയാം. അയാഠം—അതെ, വെള്ളക്കാർ വിശ്വസ്തന്മാരാണെന്നു നീ കരുതുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതു് ശുദ്ധമേ വിഡ്ഢിത്വം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് നിന്നോട്ട് പറയുവാനുള്ളതു്: നീ വെള്ളക്കാരുടെ വലയിൽ കുടുങ്ങാതെ, നിന്നെ ഹൃദയപൂർവ്വം ആരാധിക്കുന്ന എന്റെ സേവനം സ്വീകരിക്കുകയും, നമ്മുടെ ജന്മഭൂമിയെ വിദേശികളുടെ മുഷ്ടിയിൽനിന്നു വിടുവിക്കുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ്.

എന്നു് നിന്റെ ബഹ്റാം.

പ്രസ്തുത വാചകങ്ങളെല്ലാം എമർസൺ കേഠംക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാഠം ചോദിച്ചു: "ഇനിയെന്തിന്നുദ്ദേശം?"

ലീലാവതി:— (കോപാന്ധയായി കലിതുള്ളിക്കൊണ്ട്) "ബഹ്റാമിനോട്ട് യോജിച്ചുനില്ക്കുവാൻ ഇനി എന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല. ഏതുവിധമെങ്കിലും അവന്റെ കഥ കഴിക്കുവാൻതന്നെയാണ് ഞാൻ തീച്ച്പ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ സുശീല........? അതൊരു ചോദ്യ ചിഹ്നമായിത്തീന്നിരിക്കുന്നു! അവരം അവന്റെ കയ്യിലകപ്പെട്ടതാണ് ധമ്മസങ്കടം. ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അവനെതിരായിട്ടെന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതായാൽപിന്നെ അവരം എന്റെ സഹോദരിയെ അപായപ്പെടുത്തും. അതിനിടയാവാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അവനെ പാട്ടിലാക്കി സുശീലയെ രക്ഷിക്കുവാൻ നോക്കണം. അവരം രക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ബഹ്റാമിനെതിരായി എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം"

എമർസൺ ഹാസ്യഭാവത്തിൽ ചിരിച്ചുംകൊണ്ട് തുടന്നു: "ഞാൻ ഭാരമേല്പിച്ച സംഗതി ചെയ്തുതീക്കുവാൻ ശക്തയാവില്ല

നിങ്ങളെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഓരോ വിദ്യകൾ പ്രയോഗിച്ച് അവൻ രക്ഷപ്പെടുമെന്നുവേണം ഊഹിക്കുവാൻ.''

''അവൻെറ ആയുസ്സെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ആരുതന്നെ വിചാരിച്ചാലും അവനെ കൊല്ലുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.'' ലീലാവതി വിശദമാക്കി; ''എന്നാൽ ഈ ഭാരതഭൂമിയിൽ ഏവംവിധങ്ങളായ അനാശാസ്യസംഭവങ്ങളെ തുടച്ചുനീക്കുന്ന ഭാരം ഞാൻ കയ്യേററ കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് അതിൽനിന്ന് തീരെ വിരമിക്കാമെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടതില്ലാതാനും.''

എമർസൺ— ''ക്ഷമിക്കണം, ഭാരതത്തിൽ നൃത്തമാടുന്ന അനാശാസ്യസംഭവങ്ങളെ തുടച്ചുനീക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സ്വന്തം സഹോദരിയെ രക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണാവശ്യം. എന്നുകൊണ്ടാണെന്നല്ലേ, ജന്മഭൂമിയേക്കാൾ വാത്സല്യം സഹോദരിയോടായിരിക്കാനെ വകയുള്ളവല്ലോ.''

ലീലാവതി—അവളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ബാണം പിടിച്ചു വളച്ചുകൊണ്ട് പ്രതിവചിച്ചു. കനിഷ്ഠസഹോദരിയുടെ ജീവിതം പാപപൂരിതമാവാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ട കടമ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയായ എനിക്കുണ്ട്. അതിനുശേഷം എൻെറ ഉദ്ദേശം പൂർത്തിയാക്കാമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ടുതാനും.''

എമർസൺ— ''മനുഷ്യൻ സാദ്ധ്യതയിലെത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന് കാരണം അവൻെറ മനോദാർഢ്യം ഒന്നു മാത്രമാണ്.''

ലീലാവതി— ''എൻെറ സഹോദരിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?''

എമർസൺ— ''അതിനെസംബന്ധിച്ച് എന്തുപറയുവാനാണ്? സഹോദരിയെ രക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ബഹ്റാമിനെ സ്നേഹിക്കുവാനാണല്ലോ ഭവതി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? അതിൽനിന്നു ബ്രിട്ടീ

ഷുകാരെ സഹായിക്കുന്നതിനു പകരം, സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി ആ നീചനെ സ്നേഹിക്കുവാനല്ലേ ഭാവം?

ലീലാവതി— "നിങ്ങളോടിത്ര അടുത്തു പെരുമാറുന്ന എന്നെ സംബന്ധിച്ചു എന്തുതന്നെ കരുതിയാലും എന്റെ സഹോദരിയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞാനൊരുക്കമില്ല."

എമർസൺ— (അവളുടെ നേരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി കൊണ്ട്) "അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം വിജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇന്ത്യയെ ജയിച്ചുകീഴടക്കിയ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കുഡുംബാംഗങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുവാനും വിജയത്തിനുമുമ്പിൽ മരണത്തിന്നു് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുവാനും തുടങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽപിന്നെ ഈ സാമ്രാജ്യം ഞങ്ങൾക്കധീനമാവുകയില്ലാന്നിരുന്നു. ഇത്രയുമൊക്കെ പറയുവാനിടവന്നതു് ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കുവേണ്ടി വിലപിടിച്ച യാതൊന്നും ബലിയപ്പിക്കുവാനുള്ള മനസ്ഥിതി ഭവതിക്കില്ലെന്നു നിങ്ങളുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലായതുകൊണ്ടാണ്."

ലീലാവതി— "ഞങ്ങളുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽ അശേഷം അനുതാപമോ, സ്നേഹമൊ ഇല്ലാത്ത നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗം ചെയ്യാനാണ് ഞാൻ തുനിയേണ്ടതു്? ഞങ്ങളുടെ ത്യാഗശീലം കണ്ടപ്പോൾ നിങ്ങൾ കരുതുന്നതു് ഇന്ത്യക്കാർ ഭ്രാന്തന്മാരോ, വിഡ്ഢികളൊ ഒക്കെയാണെന്നാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തിനാണ് ബുദ്ധിമുട്ടുന്നതു്? ഇന്ത്യക്കാരായ ഞങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അതിലും വിശേഷിച്ച് എന്റെ സഹോദരിയെ എന്നിൽനിന്നകററിനിർത്തുവാനുംകൂടി നിങ്ങൾക്കുദ്ദേശമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ!"

എമർസൺ— "വലിയ ഒരു സംഗതിക്കുവേണ്ടി കാര്യമായ ഒരു ബലിയപ്പിക്കുവാൻ സന്മനസ്സില്ലാത്ത നിങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള ശിക്ഷകിട്ടേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്.

ലീലാവതി—"അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ ശിക്ഷാർഹരാണെങ്കിൽപിന്നെ പ്രസ്തുത ശിക്ഷയിൽനിന്നൊരു പങ്ക് വാങ്ങുവാൻ നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക! അതിനുംപുറമെ, ഏകോദരസഹോദരികളായ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വൈരികളായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണിന്നുമുതലെന്നു കരുതിക്കൊള്ളുക" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ലീലാവതി തന്റെ അരയിൽ തിരുകിവെച്ചിരുന്ന പിസ്റ്റൾ എടുത്തു എമർസന്നിന്റെ നേരെ നീട്ടി.

എമർസൺ— "ഇന്നാണെനിക്കു മനസ്സിലായത് ഇന്ത്യയിലെ മണ്ണിത്ര ചീത്തയാണെന്ന്."

ലീലാവതി— "നിങ്ങളുടെ വർഗ്ഗം എത്രകണ്ട് ദുഷിച്ചതാണെന്നും ഇന്ത്യക്കാർ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്വാനങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടാവുന്ന പ്രതിഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്നും അനുമാനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിന്നാണ്."

എമർസൺ— "ബലിയർപ്പിക്കുവാൻ മടിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയാണത്."

ലീലാവതി— "അന്യന്മാർക്കുവേണ്ടി ബലികഴിക്കുന്നതിൽ ഭേദം സ്വന്തകാര്യത്തിനുവേണ്ടി ബലിയർപ്പിക്കയാണ്. ഇന്ത്യാക്കാർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെപ്പോലെ ഒരായിരം സ്ത്രീകളെ ബലിയർപ്പിക്കുവാൻകൂടിയും തയ്യാറായേനെ! നേരെമറിച്ചു കൃതഘ്നരായ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഒരു രോമമെങ്കിലും ബലിയർപ്പിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിൽ അത് ഭാരിച്ച നഷ്ടമായി ഞാൻ കരുതുന്നു."

എമർസൺ— "നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അതാണെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ ബഹ്റാമിനെപ്പോലെ രാജ്യദ്രോഹിയാണെന്നുവേണം കരുതുവാൻ!"

ലീലാവതി— "അങ്ങിനെ കരുതുകയും, തുടർന്നുകൊണ്ട് കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയാണ് നിങ്ങൾക്കാവശ്യം."

എമർസൺ കോപാന്ധനായി. അയാളുടെമുഖം രക്തവർണ്ണമായി. അധികം സംസാരിക്കുവാൻനില്ക്കാതെ ഇറങ്ങിനടന്നു.

ലീലാവതിയാകട്ടെ ബഹ്റാമിനെതിരായി പ്രവൎത്തിക്കുവാൻ തീൎച്ചയാക്കി. ഭാരതീയരെ അവന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗവും വരിക്കുവാനുറച്ചു.

അതിനായി അവശം വേഷപ്രച്ഛന്നയായി. ഒരു യുവയോഗിയുടെ വേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടവശം പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അങ്ങിനെ അവശം കാണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പുരുഷനായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അന്നുതന്നെ അവളാ സ്ഥലംവിട്ടു.

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്.

സുശീലയും ബഹ്റാമും.

ലീലാവതിയും സുശീലയും, ബഹ്റാമിനെപോലെയാവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ! സ്ത്രീപുരുഷഭേദം എന്ന പ്രകൃതിദത്തമായ ഗുണംകൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ പ്രാപ്താപ്രാപ്തികളെ തരംതിരിച്ചുവെച്ചിരിക്കയാണ്. അതുകൊണ്ട് എമർസൺ തെററിദ്ധരിച്ചതു അസ്ഥാനത്തായിപോയി എന്നുവേണം പറയുവാൻ. സ്ത്രീകശം സ്നേഹമെന്നും സൌന്ദൎയ്യാരാധനയെന്നും ഒക്കെ പറയുന്ന മാന്ത്രിക ശക്തികശംക്കധീനയായി കീഴടങ്ങുന്നവരാണെന്നു് ബഹ്റാമിനറിയാം. സുശീലയാണെങ്കിൽ സൌന്ദൎയ്യംകൊണ്ടു് ലീലാവതിയുടെ പിന്നിലായിരുന്നില്ലതാനും! അവരുടെ രൂപലാവണ്യമാണ് മററുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹസമുദ്രം അലതല്ലുവാൻ പ്രചോദനമേകിയതെന്നു ബഹ്റാമിനറിയാം.

സുശീലയെ സ്നേഹംകൊണ്ടു് ശിക്കാറാക്കുവാനാണ് ബഹ്റാമിന്റെ ഉദ്ദേശം. ബഹ്റാം സുശീലയോടു് പറയുകയാണ്: "എന്റെ അഭിലാഷത്തിന് വഴങ്ങി ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തു് അഭിമാനപൂൎവ്വം ജീവിക്കുവാൻ നിനക്കു് കഴിയും.

അതല്ല, എന്റെ സ്നേഹത്തെ പുറന്തള്ളുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഇൗ ലോകജീവിതത്തിന് പൂർണ്ണവിരാമമേകേണ്ടിവരും നിനക്ക്."

സുശീല കുപിതയായി പറഞ്ഞു: "എന്റെ ജീവിതപര്യവസാനം വരുന്നതിന്ന് ഒരുസമയം ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുമുമ്പ് ഒരു നൂറു ബഹ്റാം ഒന്നിച്ചുവന്നാലും എന്നെ വധിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുപോലെ നിങ്ങളുടെ ആയുസ്സൊടുങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് നിങ്ങളും വധിക്കപ്പെടുകയില്ല. ചതിയും, വഞ്ചനയും, ജബർദസ്തിയും ഒക്കെ സ്നേഹമാണെന്നു നടിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ആപത്തിൽ ചാടിക്കുന്ന സംഗതികൾ അതൊക്കെത്തന്നെയാണ്. താമസംവിനാ ചീത്ത ചീത്തയാണെന്നും, നല്ലത് എപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെയാണെന്നുമുള്ള പരമാർത്ഥം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായിക്കൊള്ളും."

പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ട് ബഹ്റാം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ നിന്നെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്റെ സ്നേഹത്തെ ആദരിച്ച് ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽപിന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതം പരമാനന്ദമായിത്തീരും;"

സുശീല— "വികാരാരാധകന്മാരായ വ്യക്തികളിൽനിന്നും ഒരു വനിതക്കുപോലും സൌഖ്യംകൈവന്നിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. നിങ്ങളിൽനിന്ന് എന്റെ സഹോദരിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പരമാനന്ദം പോരാഞ്ഞിട്ടുവേണ്ടേ ഞാനുംകൂടി അതിനു ബുദ്ധിമുട്ടുവാൻ!"

ബഹ്റാം— "നിന്റെ സഹോദരി ലീലാവതി എന്റെ കല്പനകൾക്ക് വഴിപ്പെട്ടു ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ യാതൊരുവിധ ക്ലേശവും കൂടാതെ ജീവിക്കുവാൻ അവൾക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു."

സുശീല— "ഡൽഹിനിവാസികളായ സാധുക്കളെ ആയിരക്കണക്കിൽ കൊന്നൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ നിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു. അതിനെന്റെ

സഹോദരി സന്നദ്ധയാവുന്നില്ല. അതാണ് നിങ്ങളുടെ വരുതി അനുസരിക്കുന്നില്ല അവളെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നത്. ദൈവികകോപം നിന്റെ തലക്കുമുകളിൽ വട്ടം ചുററുകയാണെന്ന് ഓർമ്മയായിരിക്കട്ടെ! ഈ ലോകത്ത് ജനിക്കുന്നവരെല്ലാം മരിക്കുമെന്ന കാര്യം തീർച്ച! ഏതാനും ദിവസത്തെ ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഇത്രയധികം നീചത്വങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇനിയും പശ്ചാത്താപത്തിനുള്ള സമയം ബാക്കിയുണ്ട്. വേഗംതന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, സൽഗുണസമ്പന്നനായി ജീവിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുകയുംചെയ്യുക!''

ബഹ്റാം— ''സുശീലെ! നിന്റെ സംസാരം കേൾക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന പരമാനന്ദം ഒന്നുവേറെത്തന്നെയാണ്. ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഈവിധം മാധുര്യമേറിയ സംസാരം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കയാണ് ഞാൻ.''

സുശീല— ''ഞാൻ പറഞ്ഞതായ സംഗതികൾക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അതൊരു തമാശയാക്കി തള്ളിക്കളയുവാനും, തുടർന്നുകൊണ്ട് ജഹന്നത്തിലേക്ക് വഴി കാട്ടിത്തരുവാനുമാണിനി ഭാവമെന്നു തോന്നുന്നല്ലോ.''

ബഹ്റാം— ''മതി, മതി! ഇനിയും അധികമൊന്നും പറയേണ്ട. കേട്ടുകേട്ട് മടുത്തിരിക്കുന്നു.''

സുശീല— ''മടുപ്പുള്ള ഹൃദയമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളതെങ്കിൽപിന്നെ മടുപ്പ് തോന്നാതിരിക്കുമോ?''

ബഹ്റാം— ''പറയൂ! കേൾക്കുകയല്ലാതെ ഇനി എന്തു ചെയ്യാനാ!''

സുശീല— ''ഇനിയൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മുങ്ങി മരിച്ചുകളയൂ!''

ബഹ്റാം— ''എന്തിനാണിങ്ങിനെ ചിലക്കുന്നത്? കൂടുതൽ സംസാരം കേൾക്കുന്ന സ്വഭാവക്കാരനല്ല ബഹ്റാം. ഈവക തോന്ന്യാസങ്ങളിൽനിന്ന് പിന്മാറാത്തപക്ഷം ശിക്ഷയനുഭവിക്കേണ്ടിവരും!''

സുശീല— "മരിച്ചാലും വേണ്ടില്ല, എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തുറന്നുപറയാതിരിക്കില്ല. പിന്നെ നിന്റെ നാശകാലം അടുത്തുകൊണ്ടാണ് നിനക്കിങ്ങനെയൊക്കെ തോന്നുന്നത്."

ബ്രഹ്റാം— "ബഹ്റാമിനെ നശിപ്പിക്കത്തക്ക ശക്തികളൊന്നും ഇന്നീ ലോകത്തിലില്ല."

സുശീല— "സർവ്വശക്തന്റെ കോപം ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെയാണ് വന്നുവീഴുക, നിന്നെ നശിപ്പിക്കാറായി."

ബഹ്റാം— "ഞാൻ പറയുന്നതനുസരിക്കയാണ് നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ ബലംപ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരും."

സുശീല— "നിന്റെ ബലത്തിനേക്കാൾ ശക്തിയേറിയ ദൈവശക്തി എന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു വരാം."

ബഹ്റാം— "എന്റെ ഹൃദയം നിന്റെ സ്നേഹത്തിന് ആശിക്കയാണ്. ഈ മുറിയിൽ മററാരുമൊട്ടില്ലതാനും! വരൂ! എന്റെ ഹൃദയദാഹം ശമിപ്പിക്കുക. പിന്നെ നിനക്കുണ്ടാവുന്ന സുഖം എത്രകണ്ട് വിപുലമാണെന്നു കണ്ടറിയണം."

സുശീല— "സുഖത്തേക്കാൾ എനിക്കിഷ്ടം ദുഃഖമാണ്. എന്നെ ഇങ്ങിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല കേട്ടോ!"

ബഹ്റാം— "സ്ത്രീകളുടെ പ്രലപനത്തിനും മാധുര്യമുണ്ട് കേട്ടോ. ആ പ്രലപനത്തിനുമുമ്പിൽ ഒരു ചുംബനമർപ്പിച്ചാലെന്താണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്."

ബഹ്റാം പറഞ്ഞ ആ വാചകം സുശീലക്കത്ര രസിച്ചില്ല. അവർ ഗൗരവസമേതം പറഞ്ഞു: "ബഹ്റാം! സൽഗുണസമ്പന്നയായ ഒരു സ്ത്രീയെ അപലപിക്കുന്നത് പുരുഷലക്ഷണമല്ല."

തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു സാദ്ധ്യതയുണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നുകണ്ട് ബഹ്റാം ഒരു അട്ടഹാസത്തോടെ തുടർന്നു: "സുശീലെ! തല്ലിയോടിക്കേണ്ട ഭൂതം നല്ലവാക്കു പറഞ്ഞാൽ നീങ്ങുമോ? ഇനി, നിന്നോട് കർശനനടപടി എടുക്കുകയല്ലാതെ തരമില്ല.

അതൊന്നുംകൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നായിരുന്നു എൻെറ ഉദ്ദേശം.'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബഹ്റാം അവളെ വാരിയെടുത്തു മടിയിലിരുത്തി.

''അയ്യോ ദുഷ്ടാ!'' എന്നിങ്ങനെ സുശീലയുടെ ദീനസ്വരം പുറപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്നാ മുറിയിൽ ഒരസാധാരണശബ്ദം കേട്ടുതുടങ്ങി. ''ഓം ഹരി: തത് സത് — ഓം ഹരി: തത് സത്'' സുശീലയും ബഹ്റാമും ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്ന ആ ഭാഗത്തേക്കുനോക്കിത്തുടങ്ങി. ആ ഭാഗത്തു് ചുവരിനോടുരുമ്മിത്തൂക്കിയിരിക്കുന്ന കട്ടിൽ ഒരു നിഴൽ കാണപ്പെട്ടു. അവർ രണ്ടു പേരും അമ്പരന്നാ ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടന്തംവിട്ടു നില്ക്കുകയാണ്.

''ഓം ഹരി—തത് സത്'' എന്നിങ്ങനെയൊരു ശബ്ദം ഇടതടവില്ലാതെ പുറപ്പെടുന്നുണ്ടാ നിഴലിൽനിന്നു് — ഓം ഹരി തത് സത്.

സുശീലയും ബഹ്റാമും ആ നിഴലിൽതന്നെ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചങ്ങനെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുകയാണ്.

ആ നിഴൽ കണ്ടപ്പോരം സുശീലക്ക് തോന്നി, തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ വന്ന ഏതോ അദൃശ്യശക്തിയുടെ വിളയാട്ടമാണതെന്നു്. ബഹ്റാമാവട്ടെ അസാധാരണരൂപത്തെ ഭയന്നന്തംവിട്ടു നില്ക്കുകയാണ്.

ബഹ്റാമിൻെറ നയനങ്ങരം തുറന്നു പാടിരിക്കുകയാണ്. അയാരം അത്ഭുതപരതന്ത്രനായി ഒരു മരക്കററിപോലെ നിന്നുകൊണ്ടാ നിഴലിനെ തുറിച്ചുനോക്കുകയാണ്. അയാളുടെ നയനങ്ങരം രക്തവർണ്ണമാവുകയാണ്. കോപാഗ്നി പാറുന്നുണ്ടാ നയനങ്ങളിൽനിന്നു്. അല്പ, സമയത്തിനുശേഷം ആ നിഴലിൽ തന്നെ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ച് അചഞ്ചലനായി നില്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ നിഴലിൽനിന്നാവട്ടെ ''ഓം ഹരി തത് സത്'' എന്ന ശബ്ദം തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ഏതാനും മിനിട്ടുവരെ ആ നിഴലിനെ തന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നശേഷം അക്ഷമചിത്തനായി ഒരട്ടഹാസത്തോടെ ബഹ്റാം പറഞ്ഞു: ''മതി ചിലച്ചതു്''

നിഴൽ അതൊന്നും ഗൗനിക്കാതെ തുടരുകയാണ്: "ഓം ഹരി തത് സത്"

ആ നിഴലിനെ പിടിക്കുവാൻവേണ്ടി ബഹ്റാമിൻെറ കൈകളുയന്നു. അതിനെ തുടന്നു മന്ത്രോച്ചാരണത്തിനു തീവ്രത കൂടി. തുടന്നുകൊണ്ടാ നിഴലൊരു മനുഷ്യരൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

അതുകണ്ടതോടെ ബഹ്റാം ഭയവിഹ്വലനായി എങ്കിലും അതിനെ പ്രകടമാക്കാതെ അധികാരസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു: "ഇനിയും മതിയാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽപിന്നെ നിന്നെ ഭസ്മമാക്കുവാൻ തുനിയേണ്ടിവരും എനിക്ക്."

അയാറം എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടും അതൊന്നും കേട്ട ഭാവം പോലും നടിക്കാതെ ആ നിഴൽ മന്ത്രോച്ചാരണം തുടന്നുപോവുകയാണ്. അങ്ങനെ അല്പസമയത്തിനുശേഷം ആ രൂപം ലീലാവതിയുടെ സ്വരൂപമായി മാറി.

അത്ഭുതജനകമായ ആ സംഭവം ബഹ്റാമിൻെറ അമ്പരപ്പിന്നു മാററുകൂട്ടുകയാണ് ചെയ്തതു്.

തൻെറ സഹോദരി പ്രത്യക്ഷയായിരിക്കുന്നതുകണ്ട് സുശീല അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അവറം വിളിച്ചു: "ലീലാവതിച്ചേടത്തി!"

"മിണ്ടിപ്പോകരുതു്, മിണ്ടിപ്പോകരുതു്. ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ കൊന്നുകളയും"—ബഹ്റാം അട്ടഹസിക്കയാണ്.

"ലീലാവതിച്ചേടത്തി! ലീലാവതിച്ചേടത്തി!" എന്നിങ്ങനെ നിത്താതെ വിളിക്കുന്നുണ്ട് സുശീല

ലീലാവതിയാവട്ടെ "ഓം ഹരി തത് സത് — ഓം ഹരി തത് സത്" തുടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. അതിന്നിടയിൽ അവറം ബഹ്റാമിനോടടുത്തുതുടങ്ങി. ബഹ്റാം അവളുടെ മുഖത്തുനിന്നു കണ്ണെടുക്കാതെ നോക്കുന്നതിനിടയിൽ മെല്ലെ മെല്ലെ പിന്നോക്കം നീങ്ങുകയാണ്. അങ്ങിനെ അവറം മുന്നോട്ടടുക്കുകയും

ബഹ്റാം പിന്നോക്കം നീങ്ങുകയുമായിട്ടേതാനും മിനിട്ടുകൾ കഴിഞ്ഞു. "ഓം ഹരി തത് സത്" വേഗത കൂടിക്കൂടിവന്നു. അതിൻെറ വേഗതക്കനുസരിച്ച് ബഹ്റാം തളർന്നുതുടങ്ങി. എന്നാൽ അവളുടെ മുഖത്തേക്കുള്ള നോട്ടത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ അവനാംക്ക കഴിഞ്ഞില്ല. മയക്കത്തിനുശക്തി കൂടിവരുകയും ബഹ്റാം മുറിച്ചിട്ട മരംപോലെ പുറകോട്ടുമറിഞ്ഞു ബോധരഹിതനായിവീഴുകയും ചെയ്തു.

അതിനുശേഷം ലീലാവതിയുടെ ദൃഷ്ടി സുശീലയിൽ പതിഞ്ഞു. ഓം ഹരി തത് സത് എന്നു ജപിച്ചു കൊണ്ട് സുശീലയെ ആവാഹിച്ചു തുടങ്ങി അവൾ. സുശീലയാവട്ടെ ലീലാവതി ച്ചേടത്തി! ലീലാവതിച്ചേടത്തി എന്നു ജപിക്കുകയാണ്.

അവർ പരസ്പരം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ട്. സുശീലക്കുതോന്നി അവളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ലയിക്കയാണ് ലീലാവതിയെന്ന്. അങ്ങിനെ പരസ്പരം ഇമവെട്ടാതെ നോക്കുകയാണാസഹോദരിമാർ.

സുശീലയെ ആകർഷിക്കയാണ് ലീലാവതി. അവളറിയാതെ തന്നെ അങ്ങോട്ടടുക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ അവർ പരസ്പരം സമീപിക്കയാണ്. രണ്ടുമൂന്നു മിനിട്ടുനേരത്തെ ആകർഷണത്തിൻെറ ഫലമായി ആ സഹോദരിമാർ പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തു. അപ്പോഴും അവരുടെ നയനങ്ങൾ ഇമവെട്ടാതെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവരുടെ നയനങ്ങൾ ചുവന്നു ഉഗ്രമായിരുന്നു. സുശീലയുടെ "ലീലാവതിച്ചേടത്തി — ലീലാവതിച്ചേടത്തി" എന്നുള്ള ജപം മുറക്ക് നടക്കുന്നുണ്ട്. ലീലാവതിയുടെ "ഓം ഹരി തത് സത്" എന്ന മന്ത്രോച്ചാരണത്തിന് മുടക്കംവന്നിട്ടില്ല.

നയനങ്ങൾ പരസ്പരം നോക്കുകയാണ് ഏകാഗ്രതയോടെ. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്ത് മാറോടണഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

അങ്ങനെ ആ ദേഹങ്ങളും ആകാശത്തിലേക്കുയൻ്റ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആ ചുമരിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്, മതിലിനോടടുക്കുന്തോറും, അവർ ഒന്നിനോടൊന്ന് ഒട്ടിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിത്തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ആ ദേഹങ്ങളും മായപോലെ ചുമരിൽ മറഞ്ഞു. അവർ അപ്രത്യക്ഷകളായതിനെ തുടന്നാമുറി അന്ധകാരനിബിഡമായി.

പിന്നീട് കുറച്ചുസമയം "ഓം ഹരി തത് സത്" എന്ന ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും ആ ശബ്ദം അകന്നകന്ന പോവുകയായിരുന്നു. കുറച്ച സമയത്തിനുശേഷം ആ ശബ്ദം തീരെ കേൾക്കാതെയായി.

ബഹ്റാം പ്രജ്ഞയററുകിടക്കുകയാണ്, എവിടെയാണെയാൾ ശയിക്കുന്നതെന്നുപോലും വിവരമില്ലാതെ.

അദ്ധ്യായം നാല്.

എമർസണും അധികൃതന്മാരും ചെങ്കോട്ടയിൽ!

ചെങ്കോട്ടയിലെ വലിയ ഹാൾ! അതെ, ഇന്നത്തെ ജിനാൻവാനയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖന്മാർ സമ്മേളിച്ചിരിക്കയാണ്. അതിൽ സി. ഐഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എമർസണുമുണ്ട്. ആരുടേയൊ ആഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കയാണവർ. അതിനിടയിൽ എമർസൺ പറഞ്ഞു: "കണ്ണൽസാഹബ് വരുവാനിത്ര താമസിക്കുന്നതെന്താണെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലോ."

മറെറാരു സ്ഥാനാർത്ഥി— "കണ്ണൽസാഹബിനെ കൂടാതെ കാര്യമൊന്നും തീർച്ചയാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വിശേഷിച്ച് ഈ പട്ടണം ഡൽഹിയാണ്. നമുക്കെതിരായി പ്രക്ഷോഭണമുണ്ടാക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകന്മാരുടേയും, പത്രപ്രവർത്തകന്മാരുടേയും കേന്ദ്രമാണിത്. അതിനുംപുറമെ കണ്ണൽസാഹബിന്റെ അഭാവത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ പററിയ സംഗതിയല്ല ഇന്നത്തെ ചർച്ചാവിഷയവും."

മറെറാരാൾ— "എന്റെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അസാധാരണമായിട്ടിന്ന് ഇത്ര താമസം നേരിട്ടതിന്റെ കാരണമെന്തായിരിക്കുമെന്നറിയുന്നില്ലല്ലോ."

എമർസൺ— "പ്രസിദ്ധകൊള്ളക്കാരനായ ബഹ്റാം അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞിരിക്കുമോ എന്നാണ് എന്റെ സംശയം."

മൂന്നാമൻ— "അതിനുമാത്രം ബലമുണ്ടോ ബഹ്റാമിന്റെ പാർട്ടിക്ക്."

എമർസൺ— "നൂറിൽപരം കൊള്ളക്കാരുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംഘമാണത്. വെറും നൂറുപേർ മാത്രമാണുള്ളതെങ്കിലും അവർ ഓരോരുത്തരും ഒട്ടനവധി പേരെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തന്മാരാണ്: അതിനുംപുറമെ നമ്മെ സഹായിക്കാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്ന റാണി ലീലാവതി ഇന്നലെമുതൽ ബഹ്റാമിന്റെ വശത്തു ചേർന്നിരിക്കയാണ്."

ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുന്നതിനും, സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ അവനെ വധിക്കുവാനുംകൂടി അവൾ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നു ഇപ്പോൾ അവളുടെ സഹോദരി ബഹ്റാമിനാൽ ബന്ധനസ്ഥയാക്കപ്പെട്ടു എന്ന കാരണം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവളിപ്പോളാവാഗ്ദത്തങ്ങളിൽനിന്നൊക്കെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്.

റാണി ലീലാവതിയുടെ അധീനതയിലുള്ള രഹസ്യഭടന്മാരെ സംബന്ധിച്ച ബഹ്റാമിനറിയാം. പ്രസ്തുത ശക്തി ബഹ്

റാമിനെ വാനിക്കുവാൻ മതിയാവുമെന്നും അവൻ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ട്. അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഒരു ഉപായമായിട്ടാണ വളുടെ സഹോദരിയെ പിടിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നാണ് കേട്ടതു്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അതു ലീലാവതിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ഒരു ഉപായമാണുതാനും. പ്രസ്തുത സംഗതികൾ ലീലാവതിയിൽതന്നെ പറഞ്ഞതാണ്. ലീലാവതിയുടെ പേരിൽ ബഹ്റാം എഴുതിയിരുന്ന ഒരു കത്തു് ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. "എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉദ്യമത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറാത്തപക്ഷം നിന്റെ സഹോദരി സുശീലയെ ജീവനോടെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ലെ"ന്ന് ആ കത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു.

പ്രസ്തുത കത്തു കണ്ട ഉടനെ ഞാനുപദേശിച്ചു: "സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും, ജനങ്ങളുടേയും നന്മക്കുവേണ്ടി സഹോദരിയെ ബലിയപ്പിക്കുവാൻ!" എന്നാൽ അവളതു് സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ബഹ്റാമിന്റെ പാർട്ടിയിൽ ചേരുവാൻ സന്നദ്ധയായിരിക്കുന്ന വിവരം എന്നോട്ട് പറയുകകൂടി ചെയ്തു.

ഒരു മെമ്പർ— "അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ലീലാവതിയെ ബന്ധനസ്ഥയാക്കുവാൻ ഉടനെ നോക്കണം."

എമർസൺ— "ലീലാവതിയും, ബഹ്റാമും ചില പ്രത്യേക ശക്തികളുടെ ഉടമസ്ഥരാണ്. അവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുക ചില്ലറക്കാര്യമൊന്നുമല്ല. അഥവാ, അവർ ബന്ധനം വരിക്കുകയാണെങ്കിൽതന്നെ അവർ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു ചാടിപ്പോകുവാൻതക്ക മാന്ത്രികശക്തിയുള്ളവരാണ്."

അങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ കണ്ണൽസാഹബ് വന്നെത്തി. എല്ലാവരും എഴുന്നേററുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു. അതിന്നുശേഷം എല്ലാവരും ഉപവിഷ്ടരായി യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ!

കണ്ണൽ—"ഇന്നു ഞാൻ വന്നുചേരുവാനല്പം താമസിച്ചുപോയി."

"അങ്ങെത്താതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒന്നുംതന്നെ നടന്നില്ല. അങ്ങയുടെ ആഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ." അവിടെ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾ ഐക്യകണ്ഠേന വിവരിച്ചു.

അതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ട് കണ്ണൽസാഹബ് തുടർന്നു: "ഈ സമ്മേളനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ താമസം നേരിട്ടതെന്താണെന്നല്ലേ? റാണി ലീലാവതിയുടെ ചതിയിൽ കുടുങ്ങി മരിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവസഹായംകൊണ്ട് ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നേയുള്ളൂ."

അതുകേട്ട സദസ്യർ അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി കണ്ണലിന്റെ മുഖത്തേക്കുനോക്കി. അതിന്നിടയിൽ എമർസൺ ചോദിച്ചു: "എന്തൊക്കെയാണ് സംഭവിച്ചതു്?"

"റാണി ലീലാവതി ബ്രഹ്റാമിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞെന്നാണ് തോന്നുന്നതു്." കണ്ണൽ തുടർന്നു: "അയാളുടെ കല്പനപ്രകാരമാണ് അവൾ എനിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചതെന്നു ഞാനൂഹിക്കുന്നു."

"എന്താണവൾ ചെയ്തതെന്നു വിശദമാക്കിയാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവം അനുമാനിക്കാമായിരുന്നു." എമർസൺ ജിജ്ഞാസ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

അവളെന്നെ ബോധരഹിതയാക്കിയിട്ടിട്ട് മറഞ്ഞുകളഞ്ഞു. മാന്ത്രിക ശക്തികൊണ്ടാണെന്നെ ബോധം കെടുത്തിയതെന്നു് ഞാനനുമാനിക്കുന്നു. അല്പസമയത്തിന്നുശേഷം എനിക്ക് ബോധം വന്നു. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ വധിക്കപ്പെട്ടുമായിരുന്നു എന്നതു് തീർച്ച." സംഭ്രാന്തചിത്തനായി കണ്ണൽ പ്രതിവചിച്ചു.

"ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു് ഞാനും സംശയിക്കാതിരുന്നില്ല." എമർസൺ സർവ്വജ്ഞനെപ്പോലെ തുടർന്നു: "ഇനി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന കാര്യമാണ് ആലോചിക്കേണ്ടതു്."

"ബഹ്റാമിനേയും ലീലാവതിയേയും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടതു്." കണ്ണൻ വിശദമാക്കി: "അവർ ബന്ധനസ്ഥരായശേഷം എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് നിങ്ങൾതന്നെ തീച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരാളുടെ അഭിപ്രായം മാത്രം പോരാ.

"ജീവനോടെ ബന്ധനസ്ഥരാവുന്നില്ലെങ്കിൽപിന്നെ അവരെ വധിക്കയല്ലാതെ തരമില്ല" ഒരു മെമ്പർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു: "ഇത്രകണ്ട് ദുഷ്ടന്മാരായ ബഹ്റാമും മററും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഭരണകൂടത്തിനും ഭരണീയക്കും ഉപദ്രവകരമാണ്.

രണ്ടാമൻ— "അവരെ കണ്ടെത്തിയാലുടൻ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയാണുത്തമം എന്നാണെനിക്ക് തോന്നുന്നതു്."

മൂന്നാമൻ— "ജീവനോടെ ബന്ധനസ്ഥനാവുന്നില്ലെങ്കിൽമാത്രം വെടിവെച്ചാൽ മതി!"

അങ്ങിനെ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നിടയിൽ കണ്ണൻ തുടന്നു:—

"മിസ്റ്റർ എമർസൺ!

നിങ്ങളെന്താണ് ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതു്? ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുന്ന ഭാരം നിങ്ങളെയാണല്ലോ ഏല്പിച്ചിരുന്നതു്? പ്രസ്തുത കൃത്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ഇത്രയധികം താമസം നേരിട്ടതുതന്നെ വലിയ തെററായിപ്പോയി!"

എമർസൺ— "ബഹ്റാമും, ലീലാവതിയും ചില മാന്ത്രിക ശക്തികളുപയോഗിച്ച് അപ്രത്യക്ഷരാകുവാൻ ശീലിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. അവക്കേതെങ്കിലും വിപത്തു വരാതിരിക്കുന്നതായി കണ്ടാലുടൻ അവരാമായാവിദ്യ ഉപയോഗിക്കയും അദൃശ്യരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെയുള്ള അവരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുക ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമാണോ?

ബഹ്റാമിനെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ് ഞാൻ. അവനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടാക്കണമെന്നുകരുതി അവൻെറ താമസസ്ഥലം മുതലായതു കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വല്ലതരത്തിലും അവനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിയാൽ തന്നെ ജയിൽ ചാടിപ്പോകുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട് അവൻെറ മായാവിദ്യകൊണ്ട്. എന്നാൽ ഞാനൊരു ഉപായം കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച പ്രവൎത്തിക്കണമെന്നാണുദ്ദേശം.

"എന്താണാ ഉപായം?" ഉൽക്കണ്ഠാകുലനായി കണ്ണൻ ചോദിച്ചു.

"ഞാൻ ഇന്ത്യ വിട്ടുപോകേണ്ടിവരും" എമർസൺ പറഞ്ഞു.

"എവിടേക്കാണ് പോകാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്?" കണ്ണൻ ആരാഞ്ഞു.

എമർസൺ— "അമേരിക്കയിലേക്ക്."

കണ്ണൻ— "നിങ്ങറം അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയാൽ പിന്നെ ബഹ്റാമിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതാരാണ്?"

എമർസൺ— "അവനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ എന്നെക്കൊണ്ട് സാദ്ധ്യമായില്ലെങ്കിലും അമേരിക്കയിൽനിന്ന് വന്നശേഷം അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ എനിക്ക് സാധിക്കും."

കണ്ണൻ— "അതെങ്ങിനെ?"

എമർസൺ— "അതെനിക്കുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു ഉപായമാണ്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചുങ്ങേക്ക് മനസ്സിലാവണമെങ്കിൽ ഒരു മാസമെങ്കിലും അതിനെ സംബന്ധിച്ച വിവരിക്കേണ്ടിവരും."

കണ്ണൻ— "ഇത്ര വിപുലമായ എന്തൊക്കെ പരിപാടികളാണ് നിങ്ങറം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതു്?"

എമർസൺ— "സാവധാനത്തിൽ അതൊക്കെ മനസ്സിലായിക്കൊള്ളും."

എമർസൺ കണ്ടുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഉപായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പലതും ഊഹിച്ചും ആലോചിച്ചുംകൊണ്ട് ആ സദസ്യർ

അങ്ങിനെ മിഴിച്ചിരുന്നു. അല്പസമയം അങ്ങനെ ഇരുന്നശേഷം മററു ചില സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു ചർച്ച ചെയ്തശേഷം യോഗം പിരിച്ചുവിട്ടു.

യോഗം പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം കർണ്ണൽ ബംഗ്ലാവിലേക്കു പോയി. അവിടെ തൻെറ മുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഗാഢമായി എന്തോ ചിന്തിക്കയാണ്. അല്പസമയത്തിന്നുശേഷം മുറിയുടെ കവാടം തുറക്കപ്പെടുകയും എമർസൺ അകത്തു കടന്നുവരികയും ചെയ്തു.

എമർസൺ എത്തിയ ഉടനെ കർണ്ണൽ സ്വാഗതംചെയ്തു: ''വരൂ എമർസൺ! ഇരിക്കൂ!''

അദ്ദേഹം അകത്തേവന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കസേരയിൽ ആസനസ്ഥനായിക്കൊണ്ട് തുടന്നു: ''ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു കാൎയ്യം കൂടി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.''

കർണ്ണൽ— ''എന്താണതു്?''

എമർസൺ— ''ലീലാവതിയെ ഇവിടെ വരുത്തണം.''

കർണ്ണൽ— ''എങ്ങിനെ?''

എമർസൺ— ''അവളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടൊരുകത്തെഴുതി കൊടുത്തയക്കണം. അങ്ങയുടെ ക്ഷണനം അവൾ സ്വീകരിക്കുകയും ഇവിടെ വരികയും ചെയ്യും. അവൾ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ കുറെ പണം കൊടുക്കാമെന്നും, അവളുടെ സഹോദരിയെ രക്ഷിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നും ഏററുപറയുക. അതു് അവൾ സമ്മതിക്കും. പിന്നീടു അവളെക്കൊണ്ടു ബഹ്റാമിൻെറ വിലാസത്തിൽ ഒരു കത്തയപ്പിക്കുക. അവളുടെ കത്തനുസരിച്ചു് ബഹ്റാം ഇവിടെ വരാതിരിക്കയില്ല. ഇവിടെ എത്തിയാൽ അവനെ വളരെ ബഹുമാനപൂൎവ്വം സ്വീകരിക്കയും അതിഥിസല്ക്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്യണം.

അതിഥിസല്ക്കാരത്തിൽ വെച്ച് അവനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ സാധിക്കും.''

''അതിന്നുമുമ്പുതന്നെ അവൻെറ വസതിയിൽനിന്നു സുശീലയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ നോക്കട്ടെ'' കണ്ണൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

''അങ്ങനെയൊരു ഉദ്ദേശമുണ്ട് അങ്ങേക്കെങ്കിൽ പിന്നെ ഇന്നുതന്നെ അതിന്നു തുനിയുന്നതാണ് നല്ലത്'' എമർസൺ വിശദമാക്കി.

അതിന്നുശേഷം അവർ പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശം പൂത്തിയാക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായി.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്.

എമർസൺ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു.

എമർസൻെറ അഭിപ്രായത്തിന്നു മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് കണ്ണൻ കത്തെഴുതി ലീലാവതിക്ക്.

''ബഹുമാനപ്പെട്ട റാണിയെ ബോധിപ്പിക്കുന്നത്:—

നിങ്ങളുടെ സഹോദരി സുശീലയെ ബന്ധനത്തിൽ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കയാണ് ബഹ്റാമെന്നു എനിക്കറിവു കിട്ടി. അവളെ അതിൽനിന്നു വിമുക്തയാക്കുവാനാണ് ഞങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതിന്നുവേണ്ടി അയാളുടെ താമസസ്ഥലം പരിശോധിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ പോലീസിനെ അയക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ സുശീല വിമുക്തയാവുകയും ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.''

(കണ്ണൻ ചെങ്കോട്ട.)

പ്രസ്തുത കത്ത് റാണി ലീലാവതിക്ക് കിട്ടി. അവരതിനെ സശ്രദ്ധം വായിച്ചുനോക്കി. അവളേയും സുശീലയെ ബഹ്റാമിൽനിന്നു വിടുവിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന സ്ഥിതിക്ക് കണ്ണൻ ഇങ്ങനെ എഴുതുവാൻ കാരണമെന്തായിരിക്കും. അദ്ദേഹം ഈ സംഗതി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കണം.

ഉടനെ അവളത് തൻെറ സഹോദരിയെ കാണിച്ചു സുശീല അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:— "ഇതിന്നലെ എഴുതിയ കത്തായിരിക്കണം. അതിനുംപുറമെ, നമ്മുടെ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ കണ്ണൻ സാഹബ്ബ് മുതലായവർക്ക് അനുതാപം ജനിച്ചിരിക്കണം. അതാണവരെന്നെ വിടുവിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഉടൻതന്നെ മറുപടി കൊടുക്കണം. ഞാൻ വിമുക്തയായിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്കുവേണ്ടി ബഹ്റാമിൻെറ താവളം ആക്രമിക്കുന്നത് ഉചിതമാവുകയില്ലെന്നും കാണിച്ച്. സഹോദരിയുടെ ഉപദേശത്തിന്നു മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് ലീലാവതി തുടർന്നു:—

"ലീലാവതി കത്തിന് മറുപടി കൊടുത്തയക്കുന്നതിൽ ഭേദം ഞാൻ തന്നെ ചെങ്കോട്ടവരെ പോവുകയും അവരുമായി ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തുകയുമാണ് ഉത്തമം. അതിനോടുകൂടി ഞാനവിടെചെന്നവരുമായി കാണുന്നത് ഭരണകൂടത്തോടുള്ള ഭക്തികൊണ്ടാണെന്നും നമ്മുടെ ദേശീയരുടെ നന്മയെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്." സഹോദരിയുടെ അഭിപ്രായത്തോട് പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചു സുശീല. എന്നിട്ടു തുടർന്നു:—

"അവർക്ക് നമ്മുടെ ദേശീയരോടനുകമ്പ തോന്നുന്നതു വലിയ രക്ഷതന്നെ."

നല്ല നട്ടുച്ച സമയം. അത്യുഷ്ണമുണ്ടായിരുന്നു. വെയിലിൻെറ ചൂടിനു ശക്തി കൂടുതലായിരുന്നു. അതിനാൽ ചെങ്കോട്ടയിലേക്കു പോകുവാൻ വേണ്ടി പ്ലഷർകാർ കൊണ്ടുവരുവിച്ചു. ആ സഹോദരിമാർ കാറിൽ കയറി വായുവേഗത്തിൽ

ഓടിച്ചുപോയി. താമസംവിനാ അവർ ചെങ്കോട്ടയിലെത്തി. അവിടെ എത്തിയശേഷം കണ്ണൽസാഹിബിന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ ചെന്നുനോക്കി. എന്നാൽ അവിടെ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കണ്ടവർക്ക് അത്ഭുതമാണ് തോന്നിയത്.

പിന്നീടവർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കാവൽക്കാർ മുതലായവരോടന്വേഷിച്ചു കണ്ണൽസാഹിബും മററും എവിടേക്കാണ് പോയിരിക്കുന്നതെന്ന്.

“ബഹ്റാമിന്റെ വാസസ്ഥലം ആക്രമിക്കുവാൻ വേണ്ടി പോയിരിക്കയാണവർ” കാവൽക്കാർ പ്രതിവചിച്ചു.

അതുകേട്ടാ സഹോദരിമാർ തുടന്നു:

സുശീല— “ലീലാവതിച്ചേടത്തി! ഈ സമയം വളരെ നല്ലതാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാരെ സഹായിക്കുവാൻ ഇറങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ലീലാവതി— “അതുതന്നെയാണ് എന്റേയും ആലോചന.” അവളല്പസമയം അങ്ങനെ ആലോചിച്ചുനിന്നശേഷം തുടന്നു: “ഇനി ഒട്ടും താമസിയാതെ ബഹ്റാമിന്റെ താവളത്തിലേക്ക് ചെല്ലുകയാണ് വേണ്ടത്. എന്നാൽ നാമവിടെ ചെല്ലുന്നത് വേഷപ്രച്ഛന്നരായിട്ടുവേണം.”

സുശീല— “അത് നല്ല ഉപായമാണ് എന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതിന്നുശേഷം അവരുടെ കാർ സ്ഥലംവിട്ടു. കാർ ഓടിച്ചിരുന്നത് ലീലാവതിതന്നെയാണ്. താമസംവിനാ അവർ ബഹ്റാമിന്റെ താവളസ്ഥലത്തിന്നു സമീപമെത്തി. അതിന്നടുത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വനത്തിൽ അവരുടെ കാർ ഒളിപ്പിച്ചുനിർത്തിയിട്ടാണ് ബഹ്റാമിന്റെ താവളത്തിലേക്ക് കടന്നുചെന്നത്. രണ്ടു സന്യാസിമാരുടെ രൂപമാണവരപ്പോളെടുത്തിരുന്നത്. അവർ വൃദ്ധന്മാരെപ്പോലെ വടി ഊന്നിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ലീലാവതി പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “സുശീലെ! നീ മറവശത്തുകൂടി വരണം.

മുൻവശത്തുകാണുന്ന ആ പൎവ്വതത്തിൽ ഒരു ഗുഹയുണ്ട്. അതിലാണ് ബ്രഹ്റാം താമസിക്കുന്നതു്. ആ പൎവ്വതത്തിലുള്ള കാടുകളിൽ പോലീസുകാർ ഒളിവിലിരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം.'' അങ്ങനെ അവർ രണ്ടുവഴിക്കു തിരിഞ്ഞു.

ഇനി കൎണ്ണലിനെസംബന്ധിച്ച അല്പമൊന്നു പറയാം.

കൎണ്ണലിൻെറ വേഷത്തിൽ ഇവിടെ കാണപ്പെടുന്ന ദേഹം ബഹ്റാം തന്നെയാണ്. അയാളാണ് ഗവൎമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ എമർസൺ സ്ഥലത്തെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു കൎണ്ണലുണ്ടായിരുന്നു. അയാ ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുവാൻവേണ്ടി വനത്തിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ബഹ്റാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും അവിടെ വെച്ചയാ വധിക്കപ്പെടുകയും തത്സമയം മുതൽ ബഹ്റാം തന്നെ കൎണ്ണലായി ചമഞ്ഞിരിക്കുകയുമാണ്. അങ്ങനെ ഗവൎമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കബളിതരായിരിക്കയാണ്.

എമർസൺ കൎണ്ണൽ മുതലായ ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമുഖന്മാർ പോലീസ് ശിപായിമാരോടുകൂടി ബഹ്റാമിൻെറ താവളം ആക്രമിക്കുവാൻവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണല്ലോ. അവർ ബഹ്റാം താമസിക്കുന്ന ഗുഹക്കു സമീപമെത്തി. ഉടനെ കൎണ്ണൽ എമർസൺ മുതൽപേരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ചു: "മിസ്റ്റർ എമർസൺ! നിങ്ങ പോലീസുകാരോടുകൂടി ഇവിടെ കാത്തുനില്ക്കണം. ഞാനീഗുഹയിൽ കടന്നു് ബ്രഹ്റാം അകത്തുണ്ടോ എന്നൊക്കെ അറിഞ്ഞുവരാം.''

എമർസൺ— "വളരെ നല്ലതു്!''

അവരുടെ പൂൎണ്ണസമ്മതത്തോടുകൂടി കൎണ്ണൽ ഗുഹയിലേക്കിറങ്ങി.

അവിടെ ഒരു മുറിയിൽ കടന്നു് ബഹ്റാമിൻെറ സ്വന്ത രൂപം ധരിച്ചുകൊണ്ട് അയാളുടെ സേവകന്മാരെ സമീപിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: "എൻെറ വൈരികളിൽ അഗ്രേസരനായ എമർസൺ ഇവിടെ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവനെ ഞാനിങ്ങോട്ട്

കൂട്ടികൊണ്ടു വരാം. നിങ്ങളവനോടെതിൎക്കുകയും ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയും ചെയ്യണം.'' അതുകേട്ട തസ്ക്കരസംഘം അതു സമ്മതിച്ചു. അതിനുശേഷം ബഹ്റാം കണ്ണലിൻെറ വേഷത്തിൽ പോലിസും എമർസണും നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു ചെന്നു. അവരോടു പറയുകയാണ്. ''ഞാൻ ഗുഹക്കകത്തു പോയിനോക്കി. ബഹറാമല്ലാതെ മററാരും അവിടെയില്ല. വരു എമർസൺ! നമുക്കു അവനെയൊന്നു കണ്ടാമല്ലോ. പിന്നീടവരെ അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാം ''

അതു സമ്മതിച്ചു കൊണ്ട് എമർസൺ കൂടെതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. കണ്ണലും കൂടെതന്നെയുണ്ട്. ഗുഹയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തെത്തിയതും നാലുഭാഗത്തു നിന്നും തസ്കരന്മാർ ഓടിയെത്തി. ഒരു ചെറിയ യുദ്ധംതന്നെയാണ് അവിടെയപ്പോഴം നടന്നത്. അവരോടൊക്കെ പൊരുതിനില്ക്കുവാൻ എമർസൺ ശക്തനായില്ല. അങ്ങനെ അനായാസേന അയാഠം ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് തനിക്കുപററിയ അമളിയെ സംബന്ധിച്ചു എമർസൺ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അയാഠം കണ്ണലിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു: ''എന്തു ചതിയാണീ ചെയ്തതു്?''

കണ്ണൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ''ഞാൻതന്നെയാണ് ബഹ്റാം.'' വീണ്ടും ചിരി. ''വെള്ളക്കാരുടെ മുൻകരുതലിൻെറ ഫലമാണീ കാണുന്നതു്.''

എമർസൺ— ''നിൻെറ മേൽ അല്പമെങ്കിലും സംശയം ജനിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മതിയായിരുന്നു, നിന്നെ വിട്ടയക്കുമായിരുന്നില്ല. അമ്പടാ മിടുക്കാ!''

ബഹ്റാം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തൻെറ അനുചരന്മാരോട് ആജ്ഞാപിച്ചു: ''ഇവനെ ഇരുട്ടറയിലിട്ട് പൂട്ടുക. ബഹ്റാമിനെതിരായി പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞതിൻെറ ഫലം ഇവനു മനസ്സിലാവട്ടെ!''

പ്രസ്തുത കല്പന കിട്ടിയ ഉടൻതന്നെ എമർസൺ ഇരുട്ടറയിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു.

അതിന്നുശേഷം ബഹ്റാം കണ്ണലിൻെറ വേഷത്തിൽ തന്നെ പുറത്തേക്കുവന്നു. എന്നിട്ടാ പോലീസുകാരോടായിട്ട് പറഞ്ഞു: "ഇനി നിങ്ങൾക്കൊക്കെ മടങ്ങിപ്പോകാം. ബഹ്റാം ഓടിക്കളഞ്ഞു. നമ്മുടെ ആഗമനവാർത്ത അവനറിഞ്ഞിരുന്നിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അതായിരിക്കാം അവൻ ഒളിച്ചോടിപ്പോയത്."

പ്രസ്തുത വാർത്ത കേട്ട ശിപായിമാർ അമ്പരന്നുനിന്നുപോയി. അവരിൽനിന്നു ഒരുവൻ ചോദിച്ചു: "ഏമാനേ! എമർസൺ സായിപ്പ് എവിടെപ്പോയി?" "ബഹ്റാം ഒരു ഭാഗത്തേക്കോടിപ്പോയതായി സംശയംതോന്നി. അതുകാരണം ആ ഭാഗത്തൊന്നന്വേഷിച്ചുവരുവാൻവേണ്ടി അയച്ചിരിക്കയാണ്." കണ്ണൽ വിശദമാക്കി. "ഇനി നിങ്ങളിവിടെ നില്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല."

അതുകേട്ട ഉടനെ പോലീസുകാർക്കത് വിശ്വാസയോഗ്യമായിത്തോന്നി. അവർ അവിടംവിട്ടു.

അവർ പുറപ്പെട്ടതിന്നുശേഷം കണ്ണൽ നാലുപാടും നോക്കിത്തുടങ്ങി. അയാൾക്ക് സംശയംജനിക്കത്തക്ക യാതൊന്നും അവിടെയെങ്ങും കാണപ്പെട്ടില്ല. അയാൾ ഗുഹയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

പോലീസ് മടങ്ങിപ്പോവുകയാണ്. മുൻപ്രസ്താവിച്ച സന്യാസിമാർ അതൊക്കെ കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാൾ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "നില്ക്കണം!" അവർ ആ ഭാഗത്തേക്ക് നടന്നു. അവിടെ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരു യോഗിയോട് ചോദിച്ചു: "സുപ്രസിദ്ധ തസ്കരനായ ബഹ്റാമിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാണ് ഞങ്ങൾ. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായാൽ അവൻ ബന്ധനസ്ഥനാകുമോ?"

സന്യാസി— "ബന്ധനസ്ഥനാവും. പക്ഷെ, ഒരു നിബന്ധനപ്രകാരം."

പട്ടാളക്കാരൻ— "എന്താണാ നിബന്ധന?"

സന്ന്യാസി— "നിങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാരുടെമുമ്പിൽ വച്ചല്ലാതെ അതു വിശദമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ പറയുന്നപോലെ അനുസരിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാവണം."

"ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്" അവർ ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിച്ചു.

സന്ന്യാസി— "ബഹ്റാം ഈ ഗുഹയിൽതന്നെയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ നേതാവായ എമർസനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടീ ഗുഹയിൽതന്നെ!"

ആ വാക്കുകൾ അവരെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കിച്ചമച്ചു. അവരിൽനിന്നൊരുവൻ ചോദിച്ചു: "ഇതിലെന്തൊക്കെയോ രഹസ്യം ഉണ്ടല്ലോ കണ്സൽസാഹിബ് പറഞ്ഞതിന്നു വിരുദ്ധമാണ് നിങ്ങളിപ്പറയുന്നതു്. അതിൻെറ കാരണമെന്താണ്?"

അവരുടെ സംസാരം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിന്നിടയിൽ മറെറാരു സന്ന്യാസിക്കുടി വന്നുചേന്നു. അയാൾക്ക് ആദ്യത്തെ സന്ന്യാസിയെക്കാൾ പ്രായക്കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നു.

അവർ രണ്ടുപേരും അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ പോലീസുകാരുടെ സംശയത്തിന്നു മാററം കൂട്ടുകയാണുണ്ടായതു്. അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി മിഴിച്ചുനില്ക്കുന്ന ശിപായികളിൽനിന്നു ഒരുവൻ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ ആരാണ്?"

"ഞങ്ങൾ സന്ന്യാസിമാരാണ്" ഒരു യോഗി പ്രതിവചിച്ചു. "നിങ്ങളെ പരവശരായി കാണപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളിവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്."

"ഞങ്ങളുടെ പാരവശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടെന്താണ് കാര്യം?" ഒരു പോലീസുദ്യോഗസ്ഥൻ തുടന്നു: "അതിരിക്കട്ടെ ഈ വനത്തിൽ താമസമാക്കിട്ടെത്ര കാലമായി നിങ്ങൾ?"

ഒരു സന്ന്യാസി തുടന്നു: "മക്കളെ! ഞങ്ങൾ സഹോദരികളാണ്. ഈ വനത്തിൽ താമസമാക്കീട്ട് വളരെ കാലമായി. സദാ ദൈവചിന്തയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പ്രാത്ഥന ദൈവം സ്വീകരിക്കയാണ് പതിവ്. നിങ്ങളുടെ

മുഖത്ത് നിരാശയുടെ നിഴൽ കാണുകയുണ്ടായി. അതാണ് നിങ്ങളെ വിളിക്കുവാൻ കാരണം. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാൎത്ഥിക്കാമെന്നു കരുതി."

മറെറാരു സന്ന്യാസി— "നിങ്ങളന്വേഷിച്ചുനടക്കുന്ന ബഹ്റാം തന്നെയാണ് കണ്ണുലായി നടിച്ചുംകൊണ്ട് നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുന്നത്. ആദ്യം ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കണ്ണുലിനെ അപായപ്പെടുത്തിയതു മുതലാണവൻ ചെങ്കോട്ടയിലെ കണ്ണുലായി അഭിനയിച്ചുതുടങ്ങിയത്. അവൻെറ കല്പനകളാൽ നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരായിത്തീൎന്നിരിക്കയാണ് അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതനുസരിക്കണം."

അവർ അതു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരാണ് ഞങ്ങൾ"

എന്നാലിനി നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്താണെന്നു പറയാം. ഒരു യോഗി തുടൎന്നു: "ഈ ഗുഹകളിൽ കടന്നു കണ്ണുലുമായി കാണണം. അയാളെ സംബന്ധിച്ചു സംശയം ജനിച്ചിട്ടുണ്ട് നിങ്ങൾക്കെന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കണം. സാധാരണ കണ്ണുലുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ചെയ്യാറുള്ള മാതിരി അഭിവാദ്യം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ട് അയാളോട് പറയണം. "ചെങ്കോട്ടയിലെ സാമാജികന്മാരോട് റാണി ലീലാവതിയെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവളെ ഇനി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി കൗൺസിൽ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻവേണ്ടി അങ്ങയെ ക്ഷണിക്കുവാനാണ് ഞങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നത്."

അതിനുപുറമെ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഒന്നുരണ്ടു പേർ ഞങ്ങളോടുകൂടി വരികയും ചെങ്കോട്ടയിലെ സാമാജികന്മാരോടി വിവരം പറയുകയും വേണം. അങ്ങനെ ആ ശിപായിമാരിൽ രണ്ടു പേർ സന്ന്യാസിമാരോടുകൂടി ചെങ്കോട്ടയിലേക്കും മററുള്ളവർ ഗുഹയിലേക്കും തിരിച്ചു.

സന്യാസിമാർ ശിപായിമാരോടുകൂടി കുറച്ചു ദൂരം വരികയും അവിടെ കാണപ്പെട്ട ആ കാറിൽ കയറിയിരിക്കുകയുംചെയ്തു. ലീലാവതിയും, സുശീലയും അവിടെ എത്തിയ ആ കാർതന്നെയാണത്. അങ്ങനെ അവർ ചെങ്കോട്ടയിൽ എത്തി. അവിടെ സാമാജികന്മാർ ഇരിക്കുന്ന ആ മുറിയിലേക്കാണവരാദ്യം ചെന്നത്. സാമാജികന്മാർ പരസ്പരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് അവർ അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നത്.

അവർ ആഗതരെ നോക്കി അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അതിനിടയിൽ അവരിൽനിന്നൊരു വ്യക്തി ചോദിച്ചു. "എന്താണു വിശേഷം?"

ശിപായിമാരിൽ ഒരാൾ മുമ്പോട്ടുകടന്നുനിന്നഭിവാദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടറിയിച്ചു. "ഇവർ കുറെ അകലെയുള്ള വനത്തിൽ താമസിക്കുന്ന വൃദ്ധസന്യാസിമാരാണ്. ഇവരുടെ ദിവ്യദൃഷ്ടികൊണ്ട് മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ കഴിയുമെന്നു. എന്നാൽ എന്തൊചില പ്രതിജ്ഞകളൊക്കെ ചെയ്തതിനുശേഷം മാത്രമെ ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിതരുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇവർ കൈകടത്തുകയുള്ളുവെന്നാണു പറയുന്നത്. പ്രസ്തുത സംഗതി ഇവിടെ പറയുന്നതാണത്രെ"

സാമാജികന്മാരിൽ ഒരാൾ:— "എന്തു പ്രതിജ്ഞയാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു്?"

സന്യാസി:— "ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിതരുന്നതിന്നു പ്രതിഫലമായി ഞങ്ങളാവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരുകാര്യം അനുവദിച്ചു തരുന്നതാണെന്നു് നിങ്ങളെല്ലാവരും സമ്മതിക്കണം."

"നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്തുതന്നെയായാലും സാധിച്ചുതരുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്. ആ സംഗതി എന്താണെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക" സാമാജികന്മാർ പ്രതിവചിച്ചു.

"ഗ്വാളിയോർസാമ്രാജ്യത്തിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യംനൽകിക്കൊണ്ട് ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്യണം" സന്യാസി വിശദമാക്കി.

സാമാജികന്മാരിൽ രണ്ടാമൻ— "പ്രസ്തുത സംഗതി അനുവദിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. എന്നാൽ റാണി ലീലാവതി ബ്രിട്ടീ

ഷുഗവമേന്റിൻെറ സഹായിയായിരിക്കുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കയാണ് ആദ്യം വേണ്ടതു്."

ഒരു സന്യാസി— "പ്രസ്തുത സംഗതി സമയോചിതം പോലെ ചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ അതിൽ ക്ലിപ്തമായി ഒന്നും പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതായതു് ഗാൎഗിയോർ ഒരു ചെറിയ രാജ്യമാണ്. അതു് ബ്രിട്ടീഷ്ഗവമേന്റിനെ സഹായിക്കാമെന്നു വാഗ്ദത്തംചെയ്യുന്നതു് ആനയെ സഹായിക്കാൻ ആടു് മുതിരുന്നതുപോലെയായിരിക്കും. അതിനു വ്യത്യാസം നേരിട്ടാൽ പിന്നെ ഗാൎഗിയോറിൻെറ കാൎയ്യം കഷ്ടത്തിലായി. എന്നാൽ ഗാൎഗിയോറിൻെറശക്തിക്കനുസരിച്ചു സന്ദൎഭംപോലെ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളാം. അതിനെയൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ ഗാൎഗിയോറിനെ സ്വതന്ത്രയാക്കുകയും കരങ്ങളൊന്നും വാങ്ങുകയില്ലെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്."

ഒരു മെമ്പർ— "ഭാവിയിൽ ഗാൎഗിയോറിൻെറ ശക്തി വദ്ധിക്കുകയും ഞങ്ങളോടുതന്നെ പൊരുതുവാൻ തുനിയുകയും ചെയ്താലോ?"

രണ്ടാമത്തെ സന്യാസി— "നിയമം ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചാലോചിച്ച് സമയംപാഴാക്കുന്നതു് വൃഥാവിലാണ്."

അങ്ങനെ അല്പസമയത്തെ വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം ആ സദസ്യർ ഗാൎഗിയോറിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാനും അതിനുപകരം ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ഭാരം സന്യാസിമാർ ഏല്ക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു.

അതിനുശേഷം ലീലാവതിയും സുശീലയും അവരുടെ സ്വന്തരൂപം കൈക്കൊണ്ടു. ആ സംഭവം സദസ്യരെ അമ്പരപ്പിച്ചു. സ്വന്തരൂപം കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു് ലീലാവതി തുടൎന്നു:— "ഗാൎഗിയോറിനു സ്വാതന്ത്ര്യംനൽകാമെന്നു സമ്മതിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ നന്ദി പറയുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ സദ

സ്സിൻെറ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന കണ്ണൽ—അതെ, അയാൾതന്നെയാണ് സുപ്രസിദ്ധ തസ്കരൻ.'' ബഹ്റാം: "നിങ്ങളുടെ കണ്ണൽ സ്ഥാനത്തിരുന്നുകൊണ്ടാണവൻ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ മേജണിയരേയും ഉപദ്രവിക്കുന്നതു്.''

പ്രസ്തുത വാചകം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സദസ്യർ തരിച്ചിരുന്നുപോയി. അവരിൽനിന്നു ഒരാൾ ചോദിച്ചു:— "നിങ്ങളീ പറയുന്നതിന്നെന്താണ് തെളിവ്?''

ലീലാവതി പറഞ്ഞു: "അഞ്ചുമിനിട്ടിന്നുശേഷം അതു് മനസ്സിലാവുന്നതാണ്'' എന്നിങ്ങനെ അവൾ ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ കാവൽക്കാരൻ അറിയിച്ചു: "കണ്ണൽസാഹബ് വരുന്നുണ്ടെ''ന്നു്.

ഉടൻതന്നെ ആ സദസ്യർ —ലീലാവതി, സുശീല—മുതൽപേരെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മുറിയിലേക്കയച്ചു.

അല്പസമയത്തിന്നുശേഷം കണ്ണൽസാഹബ് അകത്തുകടന്നു. സാധാരണപോലെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തശേഷം അവർ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുഖത്തേക്കുതന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങി.

അതൊന്നും ഗൗനിക്കാതെ കണ്ണൽ ചോദിച്ചു: "എന്നെ വിളിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണ്?''

ഒരാൾ: "അങ്ങയുടെ മുഖം ഒന്നു കാണുവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് അങ്ങയെ വിളിച്ചതു് '' അവരുടെ സംസാരം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത മുറിയിൽ നില്ക്കുന്ന ആ സഹോദരിമാർ അവിടെ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ബഹ്റാം— "ഇതിന്നുമുമ്പ് എൻെറ മുഖം നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നോ?''

മറ്റൊരു മെമ്പർ— "ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ കാണണമെന്നു കരുതീട്ടാണ് ക്ഷണിച്ചതു്.''

പ്രസ്തുതവാചകം ബഹ്റാമിനെ സംശയഗ്രസ്ഥനാക്കിത്തീൎത്തു. അയാരം ഗൗരവസ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളീ പറയുന്നതിന്റെ അൎത്ഥം മനസ്സിലാവുന്നില്ലല്ലോ!"

മറെറാരു മെമ്പർ:— "അങ്ങയുടെ പിൻഭാഗത്തേക്കൊന്നു നോക്കുക. അപ്പോരം മനസ്സിലാവും ഞങ്ങരം പറയുന്നതിന്റെ രഹസ്യമെന്താണെന്നു്."

ബഹ്റാം പിൻഭാഗത്തേക്കുനോക്കി. അപ്പോഴാണ് അവരുടെ സംസാരത്തിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലായതു്.

അയാളിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന പ്ലാററഫാറത്തിന്റെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലും നില്ക്കുന്ന പോലീസുകാർ അയാളുടെനേരെ തോക്കു ചൂണ്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അയാരം അറിയാതെതന്നെ അങ്ങു പറഞ്ഞുപോയി. "ബഹ്റാം കബളിതനായിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഓടുവാൻ ഭാവിക്കയായിരുന്നു. അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സദസ്യരിൽ ഒരുവൻ ആജ്ഞാസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ഓടി രക്ഷപ്പെടാമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. അതു് ജീവാപായത്തിന്നിടയാക്കുമെന്നു ഓൎമ്മയായിരിക്കട്ടെ!"

ബഹ്റാം മറുപടി പറയാതെ ഉപവിഷ്ടനായി എന്നിട്ടു് ചോദിച്ചു: "ഇത്രയുമായതുകൊണ്ടു് ബഹ്റാം ബന്ധനസ്ഥനായി എന്നു നിങ്ങരം കരുതുന്നുണ്ടോ?"

സാമാജികൻ— "ഇവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടാമെന്നാണോ വിചാരം?"

ബഹ്റാം: "നിശ്ചയമായിട്ടും രക്ഷപ്പെടും" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ബഹ്റാം ആ സദസ്യരുടെ നേരെ തുറിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങി. അയാളുടെ നയനങ്ങളിൽനിന്നു തീപ്പൊരി പാറുന്നതുകണ്ടു് ആ സദസ്യർ അമ്പരന്നിരുന്നുപോയി. അതിനെത്തുടൎന്നു ബഹ്റാം അവിടെനിന്നോടിക്കളയാൻ ഭാവിക്കുക

യായിരുന്നു. അത്ഭുതമായപ്പോഴേക്കും അടുത്ത മുറിയിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദമുയൻന്നു: "ഓം ഹരി തത് സത്........ഓം ഹരി തത് സത്....ഓം................" പ്രസ്തുത ശബ്ദത്തെ തുടൻന്നു ലീലാവതി ആ സദസ്യരുടെ ഇടയിൽകൂടി ബഹ്റാമിനെ സമീപിച്ചു. അവളുടെ മന്ത്രോച്ചാരണം ഇടതടവില്ലാതെ കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവളെ കണ്ട ഉടനെ ബഹ്റാമിൻെറ കോപം ദ്വിഗുണീഭവിച്ചു. അയാൾ ആഗതയുടെ മുഖത്തേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങി. എന്നിട്ടട്ടഹസിച്ചു: "ലീലാവതി! സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക! എൻെറ മാന്ത്രികശക്തിയോട് കളിക്കുന്നത് നല്ലതല്ല."

ലീലാവതി— "നിൻെറ മാന്ത്രികശക്തിയോട് ഒരു കൈ നോക്കുവാനും, കഴിയുന്നതും നിൻെറ കഥ കഴിക്കുവാനും തയ്യാറായിട്ടാണ് ഞാനിവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്."

അവളുടെ ആ വാക്ക് ബഹ്റാമിനെ കൊടുമ്പിരി കൊള്ളിച്ചു. ഒരട്ടഹാസത്തോടെ അവൻ പറഞ്ഞു: "എന്നാലതു തന്നെയാണ് കാണേണ്ടതു്."

ബഹ്റാം: "ഇതാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക" എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നതിന്നിടയിൽ അവൾ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, 'ഓം ഹരി തത് സത്, ഓം ഹരി തത് സത്' അവരുടെ സംഭാഷണങ്ങളും മാന്ത്രികപ്രയോഗങ്ങളുംകണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടിരിക്കയായിരുന്നു മററുള്ളവരെല്ലാം.

ലീലാവതിയുടെ മാന്ത്രികശക്തി ബഹ്റാമിനെ ആകൎഷിക്കയാണ്.

അദ്ധ്യായം ആറ്.

എമർസണും കള്ളന്മാരും.

കണ്ണൻ അതെ ബഹ്റാം പുറത്തേക്കിറങ്ങികഴിഞ്ഞപ്പോൾ തസ്കരന്മാരെല്ലാം ഒത്തുകൂടി. അവരിൽ ഒരുവൻ പറഞ്ഞു: "നമ്മുടെ നേതാവ് ചെങ്കോട്ടയിലേക്ക് പോയിരിക്കയാണ്

മടങ്ങിവരുവാൻ വളരെ സമയം പിടിക്കും. അദ്ദേഹം മടങ്ങി വരുന്നതിനിടയിൽ എന്തെങ്കിലും തമാശക്ക് വകയുണ്ടായിരു ന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു.''

ഒരാറം ''തമാശക്കപററിയ ഒരു പെണ്ണിനെ കിട്ടിയെങ്കിൽ ആട്ടവും പാട്ടുമായിട്ടങ്ങനെ കഴിയാമായിരുന്നു.''

മററുള്ളവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ''പെണ്ണിനെ കിട്ടുന്ന കാര്യം പ്രയാസം. ഒരു തടവുപുള്ളിയുണ്ടല്ലൊ, നമ്മു ടെ ബദ്ധ ശത്രു. അവനെ കൊണ്ടു പാടിച്ചാലെന്താ.''

മററൊരുവൻ— ''അവൻ സുന്ദരനും യുവാവുമാണ്. പാട്ടുപാ ടാനറിയാം. ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ ഒരു പാട്ടു പാടുന്നതു കേട്ടു. എത്ര നല്ല പാട്ടാണെന്നോ.''

മൂന്നാമൻ— ''അതിനെന്താണ് വേണ്ടതു്.''

നാലാമൻ— ''എന്താണ് വേണ്ടതെന്നൊ? സ്ത്രീവേഷം ധരിപ്പി ച്ചു അരങ്ങത്തു കൊണ്ടു വരികതന്നെ പിന്നെകാണാം തമാശ''

എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നൊരുവൻ തുടൎന്നു. ''നേതാവെങ്ങാനും വരുന്നെങ്കിലൊ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.''

''വന്നെങ്കിൽ തന്നെ എന്താണ്.'' മററൊരുവൻ ചോ ദിച്ചു. ''ഇപ്പഴാണങ്ങോട്ട് പോയതു്. ഇത്ര വേഗം വരുന്ന തെങ്ങനെയാണ്?''

''അര മണിക്കൂർ നേരത്തെ തമാശ കഴിഞ്ഞിട്ട് ഉടനെ അ വനെ അടക്കാമല്ലൊ.''

''വെള്ളക്കാരനാണവൻ. അവനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പാ ടില്ല. പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നശേഷം അവൻ ഓടിപ്പോയെങ്കിൽ പിന്നെ മരണശിക്ഷയായിരിക്കും നേതാവിൽനിന്നു് നമുക്ക് കിട്ടുക.''

''നീ എന്താണീ പറയുന്നതു്? ഇത്ര വളരെ പേർ ഇരിക്കു ന്നതിനിടയിൽ അവൻ ഓടിപ്പോവുകയോ? എന്നാൽ പിന്നെ തരക്കേടില്ലല്ലോ? അതിനവനൊരുങ്ങിയാൽപിന്നെ ജീവനോടെ കഴിച്ചുകൂടുമെന്നവനറിഞ്ഞുകൂടെ?''

"അതുമിതും പറഞ്ഞു സമയം കളയാതെ സ്ത്രീവേഷം കെട്ടിച്ചു കൊണ്ടുവാ അവനെ."

"നല്ല സാരിയെടുത്തു ചുററിക്കണം കേട്ടോ."

"വേഗമാവട്ടെ"

അങ്ങനെ അവരിൽ ഓരോരുത്തരും ഓരോ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒന്നുരണ്ടു പേർ അകത്തേക്കു പോവുകയും സ്ത്രീവേഷധാരിയായ എമർസണെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

എമർസൺ പുറത്തേക്കു വന്നഉടനെ പറഞ്ഞു. "നായ്ക്കളെ! നിങ്ങൾക്കെന്താക്കയോ ആപത്തു വരാനിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതാണ് ലവലേശം ദൈവഭയം കൂടാതെ എന്നെക്കൊണ്ടീവേഷം കെട്ടിപ്പിക്കുവാനും അതൊരു തമാശയായി കണ്ടു രസിക്കുവാനും നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയത്."

അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്ന കള്ളന്മാരിൽനിന്നൊരുത്തൻ എഴുന്നേററു ചെന്ന് എമർസൻെറ പുറത്ത് രണ്ടടി കൊടുത്തിട്ട് ശാസനാ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു. "മര്യാദക്കു ഡാൻസുചെയ്യുകയാണു നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ തല്ലികൊന്നു കളയും."

"അവൻെറ കാലിൽ മണികെട്ടാതെങ്ങിനെയാ ഡാൻസു ചെയ്യുക?"

അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലിൽ മണി കെട്ടപ്പെട്ടു. "ഇനി ആടെടാ"

"നിൻെറ പാട്ടും ഡാൻസും നടക്കട്ടെ"

അതിനിടയിൽ വലിയ ഒരു പാത്രം നിറയെ മദ്യവും രണ്ടു മൂന്നു ഗ്ലാസുകളു അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വെച്ചു. അതെല്ലാം കൂടി കണ്ടപ്പോൾ എമർസൺ തീർച്ചയാക്കി തനിക്കു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള സമയമായിട്ടുണ്ടെന്നു.

എമർസൺ നാട്യകലയിൽ നൈപുണ്യം സിദ്ധിച്ച ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. അയാളാകല അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഉറച്ചു.

ഡാൻസ് ചെയ്യുന്നതിന്നിടയിൽ മദ്യം പകൎന്ന ഗ്ലാസ്സുകൾ അവരിൽ ഓരോരുത്തൎക്കും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതു ഒരുതരം ഡാൻസാണെന്നു് ആ വിഡ്ഢികൾക്കുതോന്നി. അയാൾ പകൎന്നു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന മദ്യം വാങ്ങി സേവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഓരോരുത്തരും കണക്കിലേറെ മദ്യപിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ബോധരഹിതരായിത്തീൎന്നു.

അവരെല്ലാം ബോധമററുകിടക്കുകയാണെന്നു ഉറപ്പുവന്ന എമർസൺ അവിടംവിട്ടു നേരെ ചെങ്കോട്ടയിലെത്തി.

അയാളവിടെ എത്തിയപ്പോൾ ലീലാവതിയുടേയും ബ്രഹ്റാമിൻേറയും മാന്ത്രികശക്തികളുടെ ബലാബലപരീക്ഷ നടക്കുകയായിരുന്നു.

എമർസണെ കണ്ട ഉടനെ ആ സദസ്യർ അന്വേഷിച്ചു ഇതുവരെ എവിടെയായിരുന്നു എന്നു്.

ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളൊക്കെ വിശദീകരിച്ചു. അതുകേട്ട് അവർ അമ്പരന്നുപോയി. അപ്പോഴും ബ്രഹ്റാം ലീലാവതിമാരുടെ വടംവലി നടക്കുകയായിരുന്നു.

ബ്രഹ്റാം— "ഈ പ്രാവശ്യം ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടുവെങ്കിൽപിന്നെ നിന്നെ ജീവനോടെ വിടുകയില്ല."

ലീലാവതിയവളതു കേൾക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ "ഓം ഹരി തത് സത്" ജപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു.

ലീലാവതിയുടെ മന്ത്രോച്ചാരണത്തിന്നു ശക്തി കൂടിവരുന്നതനുസരിച്ച് ബ്രഹ്റാമിൻെറ പാരവശ്യത്തിന്നു മാററുകൂടിവരികയായിരുന്നു. എന്തോ ഒരു ശക്തി അവനെ പിടിച്ചു ഞെക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ അവൻെറ കൈ ഓങ്ങി നിലത്തടിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: "ഇവളുടെ മാന്ത്രികശക്തിയിൽനിന്നെന്നെ രക്ഷിക്കണമേ!"

പ്രസ്തുത ശബ്ദത്തെത്തുടൎന്നു് ഭൂമി പൊട്ടിപ്പിളരുന്നതുപോലെ ഒരു ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുതശബ്ദം ലീലാവതിയുടെ മന്ത്രോ

ച്ചാരണം നിൎത്തുവാൻ പ്രേരകമായി. അവരം അധോമുഖിയായി ഭൂമിയിലേക്ക് നോക്കിനിന്നു.

ബഹ്റാം ഒരട്ടഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു: "നിൎത്തു നിന്റെ മന്ത്രോച്ചാരണം"

ലീലാവതി "ഓം ഹരി തത് സത്" എന്ന ജപം പുനരാരംഭിച്ചു.

ബഹ്റാമിന്റെ ദേഹം വിറച്ചുതുടങ്ങി. അല്പസമയത്തിന്നു ശേഷം അതു് തുള്ളലായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. താമസംവിനാ നിലംപതിച്ചു. അപ്പോഴും അവൻ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു: "നിൎത്തു നിന്റെ മന്ത്രോച്ചാരണം, നിൎത്തു..............."

എന്നാൽ അതൊന്നും കൂട്ടാക്കുന്നവളായിരുന്നില്ല ലീലാവതി. അവളുടെ മന്ത്രജപത്തിന്നു ഉഗ്രത കൂടിവന്നു.

ബഹ്റാമിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്നു തീപ്പൊരി പാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്.

പൎയ്യവസാനം.

സദസ്സിൽ ആസനസ്ഥരായിരുന്ന സാമാജികന്മാർ അമ്പരന്നവശരായിരിക്കയാണ്. മനുഷ്യന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്നു് തീപൊരിപാറുന്നതു ഇദംപ്രഥമമായി കാണുകയാണവർ. അവർ ആ അസാധാരണ സംഭവം കണ്ടഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

"ഇതെന്തു മായയാണ്.?"

"മനുഷ്യദേഹത്തിൽ നിന്നു് അഗ്നികണങ്ങരം പുറപ്പെട്ടുന്നതെങ്ങിനെ?"

അവരുടെ സംഭാഷണങ്ങരംക്കിടയിലും ലീലാവതിയുടെ "ഓം ഹരി തത് സത്" നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കയാണ്.

അഗ്നിപ്രവാഹത്തിന്ന ഉഗ്രതക്കൂടി. ബഹ്റാം കിടക്കുന്ന ആ സ്ഥലം അഗ്നികണ്ഡമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അയാളുടെ രോമ കൂപങ്ങളിൽ നിന്നു് തീജ്വാല പരന്നു തുടങ്ങി.

അതിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ഒരു തീപ്പൊരി സാമാജികന്മാരിൽ ഒരാളുടെ കോട്ടിൽ ചെന്നു പതിച്ചു. അതാകെ കത്തിത്തുടങ്ങി. സമീപത്തുണ്ടായിരുന്നവർ ഓടിയടുക്കുകയും വെള്ളം വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി തീ കെട്ടു. ബഹ്റാമിന്റെ ദേഹത്തു് വെള്ളം ഒഴിച്ചു തീ കെടുത്താമെന്നവൎക്ക തോന്നി. എന്നാൽ ലീലാവതി അതനുവദിച്ചില്ല.

ഏതാനും മിനിട്ടുനേരം ആ അഗ്നി കത്തി എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടം അഗ്നിമയമായി. ജ്വലിക്കുന്ന തീ! ആ മുറിക്കകം മുഴുവൻ കത്തി എരിയുകയാണ്. സാമാജികന്മാർ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ലീലാവതിയും സുശീലയും ധൈൎയ്യസമേതം അവിടെത്തന്നെ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ധീരനായ എമർസൺ അവിടന്നോടി രക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ലീലാവതിയുടെ മന്ത്രം ഊൎജ്ജിതമായി. അല്പസമയത്തിനുശേഷം തീജ്വാലയുടെ ശക്തി കുറഞ്ഞു. തീപ്പൊരികൾ കെട്ടടങ്ങി

സാമാജികന്മാർ ഓരോരുത്തരായി അകത്തേക്ക് വന്നുതുടങ്ങി.

ബഹ്റാം അഗ്നിക്ക് വിധേയനായി കത്തിക്കരിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നാണവർ കരുതിയതു്. എന്നാൽ അവന്നു യാതൊരു കേടും സംഭവിക്കാതെ അവിടെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ അത്ഭുതത്തിന്നു മാററുകൂടി.

ലീലാവതിയുടെ മന്ത്രോച്ചാരണം നിലച്ചിരുന്നു. ബഹ്റാമിനെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു് നില്ക്കുകയാണവൾ.

അതുകണ്ടാ സാമാജികന്മാർ ആരാഞ്ഞു: "ഇതിന്റെ രഹസ്യമെന്താണെന്നു്."

ലീലാവതി— "ബഹ്റാമിൻെറ മാന്ത്രികശക്തികളേയും സേവാമൂർത്തികളേയും ദഹിപ്പിക്കയായിരുന്നു. ഇനി ഇവനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ വിഷമമില്ല. ജയിലിൽ ഇട്ടപ്പോൾ ചാടിപ്പോരത്തക്ക മായാശക്തി ഇവനിൽ ഇനിയില്ല."

"എന്തു് മായാശക്തിയാണ് ഇവനിലുണ്ടായിരുന്നതു്?"

ലീലാവതി— "ചാത്തനെ സേവിച്ചിരുന്ന ഇവൻ ആ സേവാമൂർത്തിയുടെ സഹായത്താൽ രൂപംമാറുവാനും മായമറയാനും എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യുവാനും ഇവനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു."

"നിങ്ങളിൽ കാണപ്പെട്ട മാന്ത്രികശക്തിയോ?"

"എന്നിൽ മാന്ത്രികശക്തിയൊന്നുമില്ല" ലീലാവതി വിശദമാക്കി. "വെറും ഭഗവൽ ഭക്തിയും, ഭഗവൽ കീർത്തനവും കൊണ്ടു് ഇതൊക്കെ സാധിച്ചു എന്നുമാത്രം."

ഇങ്ങനെ അല്പസമയം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നശേഷം ഏതാനും പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവിടെ വരികയും ബഹ്റാമിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത കൃത്യത്തിനു് പ്രതിഫലമായി ഗപാളിയോർ സ്വതന്ത്രമായി.

സമാപ്തം.

ഞങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ

കഥകൾ, നോവലുകൾ, നാടകങ്ങൾ

ഈത്തപ്പഴം — ടി. കെ. മുഹമ്മദ്.

രസകരങ്ങളായ അഞ്ചു ചെറുകഥകൾ 0_12_0

"മ്മീംമോളും" — പി. കെ മുഹമ്മദ്കുഞ്ഞി.

ഒരു പുതിയ സാമുദായിക നാടകം 0_12_0

അന്ത്യസംഭാവന — എം. എ. ഗോപാലൻ

ആദ്യന്തം ആവേശകരമായ ഒരു ചെറുനാടകം 0_6_0

അഞ്ചുപ്രേമകഥകൾ — എം. വി. അലിക്കുട്ടി.

വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ അഞ്ച് പ്രേമകഥകൾ 0_12_0

ധീരവനിത അഥവാ ഷാംവിജയം — എ. കെ. ഖാദ്

ഒരു പ്രേമകഥ വിശദമായി വിവരിക്കുകയും, ഒരു സമര ചരിത്രം സരസമായി വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട ചരിത്ര നോവൽ. മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾക്കു കൂടി 5_0_0

കൂട്ടിലിട്ട കിളി — ഹസ്സൻ, കടവത്തൂർ.

സമുദായ സ്പർശിയായ ഒരു കൊച്ചുനോവൽ 0_4_0

വാടക ബാക്കി — എം. ടി. എൻ.

വാടകബാക്കി. ഇതാണോ പ്രേമത്തിന്റെ പ്രതിഫലം, ആയിരത്തൊന്നു രൂപ എന്നീ മൂന്നു ഏകാങ്കങ്ങൾ 0_12_0

കാട്ടുചോല — കെ. യു അബ്ദുൽഖാദർ

പുതിയ അഞ്ചുചെറുകഥകളുടെ സമാഹാരം 0_10_0

ഒരു ചുംബനത്തിന്റെ കഥ — മൊപ്പസാങ്

മൊപ്പസാങ്ങിന്റെ ഒരു കൊച്ചുനോവലിന്റെ പരിഭാഷ.

പരിഭാഷകൻ:— അനുജൻ തിരുവങ്കുളം. 0_8_0

യേശുദേവൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. — ഇ. പി. പ അബ്ദുറഹിമാൻ

ആവേശകരങ്ങളായ ഏഴ് ചെറുകഥകൾ 0_10_0

ബഹ്റാം — എ. കെ. ഖാരി

ഒരു ചെറിയ ഡിററക്ററീവ് നോവൽ 0_6_0

അച്ചടിയിൽ:— അജ്ഞാതവരൻ — കെ ബി അബൂബക്കർ

അച്ഛനില്ലാത്ത മകൻ — ഇട്ട്യാറം, ചിററാട്ടുകര

കാവിന്റെ മകൾ — എം. വി. അലിക്കുട്ടി.

മാനേജർ, എ. ബി. എസ്സ്.

എന്നാമാക്കൽ S. മലബാർ.